

Lumea de ieri, lumea de azi

Pîinea — dar țărani?

Nimic nu m-a impresionat mai mult în lumea satului ca respectul pe care l-a avut țărânul român față de pîinea Dumnezeu din cer și bucata de pîine de pe masă deschisă, deau și includeau rosturile acestei lumi. Iar dacă Dumnezeu era speranța, pîinea era certitudinea pămîntescă, răsplata trudei, fala și lîna țărânului. Fiindcă nimeni nu știa ca El cît de greu se doblindește această pîine, cît zburcium, cîtă speranță sau cîtă teamă bîntuie în sufletul său pînă cînd grîul ajunge în podul casei, iar pîinea pe masă.

Pîinea! Ferească Dumnezeu ca nepoții sau copiii să nu fi mîncat întreaga folie de pîine

care li se pune în față! Să rămîie resturi? Nu putea fi păcat mai mare. Era coaja pîinii arsă? Trebuia mîncată, ba chiar avea o virtute în plus — aducea roseata în obrajii copiilor. Să începi o pîine fără a face asupra ei semnul crucii? Inimaginabil. Să fie sărbătoare fără pîine moale și albă? Poate, dar nu la casa țărânului ardelen. Într-un cuvînt, pîinea era „miezul” vieții — sens și finalitate.

Era. Apoi, n-a mai fost. Fiindcă, deși este de neconceput ca o lume să dînuie în afara temelțiilor sale firești, satul a rămas fără pîine. Fără cultul pîinii. Apoi, fără țărani. Sau aproape fără

țărani. Doar cu colectivității ce și procurau pîinea de la oraș. Cu teamă, cu hărțuială, cu riscul de a fi „prinși”. Auzi, dom'le, să cumpere țărani pîinea orășenilor! S-au puturoșit, nu le mai place munca! Din cutiile de beton ale orașului memoria refuza să și mai întoarcă fața spre sat. Cine să se mai gîndească la faptul că țărânul a dispărut tocmai pentru că i s-au luat pîinea și cultul pîinii, tîneții și reusul vieții sale?

Cum, necum, roata istoriei aduce din nou pămîntul în proprietatea oamenilor, iar pîinea se reintoarce în sat. Doar țărani, așa cum au fost, așa cum i-am știut, n-or să se mai întoarcă niciodată. Or, fără ei, pîinea nu va mai fi la fel de lăudată și de cinstită ca altădată, iar pentru asta lumea va fi mult mai săracă.

TRISTAN MIHUȚA

Maxima zilei:

„Dară s-ar clădi casa în cîrîm, cea mai mare încăpătoare în sala de așteptare”.

JULES RENARD

Cel mai sincer prieten al ziarului nostru — copiii de la Liceul german din Aradul Nou — au oferit, ieri, mîrți, soare colegelor noastre în redacție. De educația lor se ocupă doamna învățătoare Tavi Pirv. Mulțumiri!
Foto: M. CANCIU

Adevărul

Arad S.A.

Cotidian Independent — J 02/nr. 65/1991

ANUL III | Nr. 317 | Sîmbătă, 2 III; duminică 3 III '91 | 4 pagini — 2 lei

Mersul reformei economice — între optimism și realitate (II)

...închisul... anul 1990, anul de debut al reformei economice? Răspunsul, firește, nu este greu de dat, fiecare puțin să aducă argumente spre a demonstra vertiginosă descreștere a standardului de viață din ultimele luni. De altfel, o atare stare de lucruri este recunoscută deschis și de către raportul prezentat de dl. Petre Roman în fața Parlamentului, ea fiind pusă — cum am arătat — poate prea mult doar pe seama moștenirii lăsată de trecut. Dar să vedem ce ne spun cîteva cifre și comparații.

Puncte de vedere

Raportate la anul 1989, un an cituși de puțin de vîrf, drept pentru care concluziile care se impun sînt lesne de dedus. Dacă față de 1989, venitul național, de pildă, a alîns totuși, 89 la sută, ceilalți indicatori prezintă astfel: productivitatea muncii în industria republicană — 78,9 la sută, țigii extras — 86,4 la sută, gaze naturale extrase — 80,1 la sută, energie electrică — 84,7 la sută, mobilă — 88,6 la sută, încălziminte — 78,5 la sută, produse zaharoase — 63,0 la sută. De asemenea, dacă în anul 1989 s-au realizat 60.400 de locuințe, în 1990 programul a scăzut la 48.500. Lucrurile nu stau mai bine nici în luna ianuarie a acestui an, cînd valoarea producției a reprezentat doar 73,2 la sută din cea a lunii corespunzătoare a anului trecut. În fine, cum menționează și raportul, îndeosebi de la 1 noiembrie 1990, deci după liberalizarea prețurilor, costul vieții a crescut cu 50,3 la sută. Apropo de costul vieții. Ce va fi mai încolo, respectiv din trimestrul doi cînd se preconizează libera-

...se alimentare de bază precum pîinea, carnea, laptele, untul, zahărul ș.a., nici nu ne vine să gîndim. Firește, este absurd să pui — așa cum se mai auză vorbi — toate aceste nerealizări, scăderea catastrofală a producției, sărăcirea tot mai accentuată a populației doar pe seama greselilor săvîrșite de Guvern. Să nu uităm că trecerea la un alt sistem, că așa-numita perioadă de tranziție spre economia de piață, a fost însoțită, cel mai adesea, în majoritatea țărilor, de o seamă de convulsii sociale, de creșterea nemulțumirii generale, că o asemenea politică cu bătăie lungă este greu înțeleasă și, mai ales, acceptată. Graba noastră însă de a ajunge cît mai curînd în rînd cu țările de seamă ale Europei, de a atinge acel standard de viață, ridicat la care am visat alina amar de vreme — în fond, dorința firești, cituși de puțin de condamnat — ne face, uneori, nerăbdători, intoleranți, excesiv de suspicioși. De aici acuzații întemeiate sau mai puțin întemeiate, de aici neîncrederea față de tot ce ne înconjoară, de aici tendința de a face neapărat pe cineva vinovat de tot ceea ce ni se întîmplă, de a găsi — cum se spune — un țap ispășitor pentru toate relele care s-au adunat.

Nu este însă mai puțin adevărat, cum am subliniat mai sus, că în aplicarea reformei s-au manifestat unele stîngăcii, unele șovăieli cu un larg impact social. Evident, este un punct de vedere care poate sau nu fi

M. DORGOSAN

(Cont la pag. a II-a)

Gîndurile noastre se îndreaptă spre Olimpiadă

— Sînteți un mai vechi oaspete al Aradului, dar din teamă, de cînd ați fost desemnat „Cel mai bun antrenor al anului” nu ați mai fost la Arad, așa că imi permiț să vă întreb cu ce sentiment ați primit vestea, știind bine că ați fost la concursul cu fotbalul, pe lista figurilor și antrenorilor Emerich Jenel, care a condus reprezentativa României la C.M. din Italia?

În această „competiție” am mai adăuga, pe lângă E. Jenel și pe Victor Maciuan, antrenorul canoțierilor noastre de „aur”, care m-a talonat de aproape, am aflat asta ulterior, în opțiunea comentatorilor sportivi. Sigur că sentimentul a fost de satisfacție, de bucurie a unei realizări pe care orice om o are atunci cînd, în sfîrșitul unui ciclu de activitate culgă roade deosebite. Apreciez că această distincție onoroză întreg handbalul mas-

cultu din țara noastră și în el trebuie să se regăsească toți lemnicienii, toți cei care lucrează în handbal, pentru că poziția mea a fost determinată de mîna lor și mai ales de concretizarea pe cîră hand-

Interviul cu d-l CORNEL OTELEA, antrenorul echipei de handbal a României

balistii au realizat-o la Campionatul mondial din Cehoslovacia.

După mulți ani, handbalul românesc revine pe podiumul campionatelor mondiale, locul III la editia de anul trecut din Cehoslovacia este o mărturie în acest sens. V-ați propus dvs., care ați făcut parte ca jucător din generația de glorie a handbalului românesc, să schimbați acum, ca antrenor,

bronzul cu aurul la monștrii?

Desigur am această dorință de a scrie în valoarea metalului, dar dorința aceasta trebuie să aibă un suport concret, care trebuie să se rupă însoțită în materialul uman. În handbalistii chemați să realizeze aceasta. Deocîndată, gîndurile noastre se îndreaptă spre Jocurile Olimpice din 1992 și poziția cîștigată în Cehoslovacia, anul trecut, ne dă dreptul să privim cu optimism, dar în același timp cu exigență, competițiile viitoare și în special Jocurile Olimpice. Sîntem doroci să obținem o clasare cît se poate de bună pentru a reprezenta cu cinste și onoare handbalul nostru.

— Hadeți să reamintim cititorilor că titlul olimpic ca-

ALEX. CHEBELEU

(Cont. în pag. a III-a)

IERI • AZI • MIINE

LICITAȚII Anunțate cu tam. Se mai găsește în chioscuri și revista timisoreană „Bufnița”. SINDICAT. Sindicatul SANL TAS convoacă pentru marți, 5 martie a.c., ora 15,30, la sala mică a Casei de cultură a sindicatelor din Arad, pe toți membrii de sindicat din unitățile senitice pentru comunicări importante.

FOIBAL. La antrenamentul de joi al echipei UTA, desfășurat pe stadionul Segă, a participat și un jucător de culoare Sa paro că-i John Barnes, de la Liverpool. Transfer de senzație!

EVENTIMENT CULTURAL. Ieri, pe scenă Casei de cultură a sindicatelor, a avut loc un spectacol festiv dedicat zilei de 1 Martie — „Tinerete, primăvară, dragoste” — susținut de elevii Școlii de arte din Arad. Am reținut, din program, montajul literar „Pledoarie pentru alb și roșu” (clasa de actorie a prof. Emilia Dima

Jurcă), melodiole și jocurile populare autentice prezentate de clasele de dansuri populare (prof. Violeta Nistor) și canto popular (prof. Mariaora Miclea), montajul muzical-coreografic prezentat de clasele de dans modern (prof. Ioan Bucsa) și canto muzică ușoară (prof. Mariaora Miclea). Tot cu acest prilej, în holul Casei de cultură a sindicatelor a fost deschisă o expoziție cu lucrări de pictură (clasa prof. Ioan Kett-Groza) și grafică (clasa prof. Ioan Coif).

CONSULTAȚII. GRATUITE. În zilele de 4, 5 și 6 martie a.c., deci: luni, marți și miercuri, o echipă de medici americani (condusă de d-l dr. Thomas Willard) și români va oferi consultații gratuite celor interesați la cabinetul medical privat al d-lr. Mariana și Iancu Filip, cabinet cu profil de medicină internă și nefrologie. Cu același prilej, luni, 4 martie a.c., va avea loc și deschiderea cabinetului amintit în Arad. B-dul Revoluției nr. 62 etaj II. Informații la telefonul 47477 și 6158.

MERCEA ȚIȘCA

MAGAZIN • MAGAZIN • MAGAZIN

În lumea misterelor - Crimă și magie -

Adeșorii Societatea Thule a fost caracterizată drept o societate de asasinii. Ea avea tribunale secrete, în fața cărora au fost judecați și condamnați numeroși oameni. Autoritățile cunoșteau aceste activități, întrucât din respectiva societate făceau parte și mulți funcționari ai poliției. Pe lângă cele aproximativ trei sute de crime politice puse pe seama societății oculte Thule, aceeași organizație a fost acuzată că ar fi răspunzătoare de numeroase dispariții misterioase între anii 1919-1923 din regiunea Munchenului, îndeosebi din rândurile evreilor și comuniștilor. Aceste victime se pare că erau folosite pentru sacrificiile rituale practicate în cadrul societății sub conducerea lui Dietrich Eckhart.

Ritualurile s-au desfășurat în condiții depline de mister, iar secretul celor ce se înfăptuiau acolo era strâns păzit. De aceea nu au putut

fi produse probe juridice cu privire la denotărilor victimelor. În schimb, tot pe căi oculte, a acționat în acea vreme un cerc de inițiați în Graal, care s-au arătat capabili să vadă aceste ceremonii magice prin intermediul a ceea ce ocultisti numesc "proiecție astrală". Șeful acestor adepți ai Graalului nu era altul decât dr. Rudolf Steiner, cel mai mare inițiat crosin al Europei, părintele spiritual al ceea ce cunoaștem astăzi sub numele pedagogiei și școlilor Waldorf. Fiind conștient că R. Steiner și câțiva din adepții săi dețineau calitatea "vederilor la distanță", Hitler îl va declara pe celebrul teosof drept cel mai mare dușman al partidului nazist și va ordona asasinarea acestuia la gara din Munchen în 1922.

Asasinatul era prevăzut să aibă loc în vagon, prin împușcare. R. Steiner urma să plece din Munchen cu des-

tinția Babe. El va mărturisii mai târziu că era la curent cu pregătirile pentru asasinarea sa, dar a hotărât să nu amuzeze voiajul. A luat această hotărâre deoarece informațiile despre ceea ce se pregătise împotriva lui îi parveniseră pe cale oculta, prin facultățile extrasensibile. Și pentru a evita un asemenea tip de evenimente viitoare, el trebuia să recurgă tot la mijloace de magie neagră. R. Steiner nu dorea însă practicarea unor astfel de ritualuri. Deci, se va prezenta la gară fără să și ia nici o precauție. Dar în acel moment își fac apariția cîteva dintre prietenii săi, care aflaseră tot pe căi oculte ceea ce se pusese la cale. R. Steiner pleacă, sub scutul prietenilor săi, în aceeași seară cu o mașină spre frontiera elvețiană. Și nu va mai pune niciodată piciorul în Munchen.

IOAN BRIS

Să rîdem, sau să ne întristăm?

Ne-am pus aceste întrebări întrucît constatăm cu stupeoare o apatie cvasitotală față de lectură, față de înnoierile spiritului prin intermediul cărții. Și mult mai grav ni se pare cînd observăm acest "fenomen" la elevii, la tinerii liceeni care au ca obligație școlară studiul operelor cele mai reprezentative din literatura română și universală.

Cum o fac, însă, credem că este mai edificator să o spunem prin intermediul "originațelor" lor creative. Și vă propunem, spre exemplificare, o "lectură" a comediei "O scrisoare pierdută" de I.L. Caragiale, așa cum a apărut ea (prin extemporale și teze) în viziunea unora dintre elevii noștri și veți observa (stăpînindu-vă ritmul), "opere" demne de învidiat chiar și de marele dramaturg.

...La acțiune mai participă un polițai pe care îl cheamă Ionescu și nevasta lui Căța-vencu pe care o cheamă Zoie care întotdeauna este amanta lui Tipătescu...

...Între timp este timpul a-bergerilor care va decide cine va fi prefectul cel mare...

...Acțiunea se petrece într-un județ al unui oraș între niște persoane care discută despre poliție și amnele despre guvernul aceluia județ...

...Scrisoarea este luată de soțul acesteia (Zoe - n.n.) și citită, care mai avea pe deasupra și niște polițe care înregistrau o anumită sumă de bani extrasi de la Banca de Tipătescu, urmînd ca acesta din urmă să și facă nevoile personale...

...În această comedie se prezintă o sedință de județ în

munții...

...Serisoarea a fost găsită de un belivan care a dat-o la poștaș, dar poștașul în loc să o ducă la destinație s-a pus și a citit-o. Poștașul era Căța-vencu...

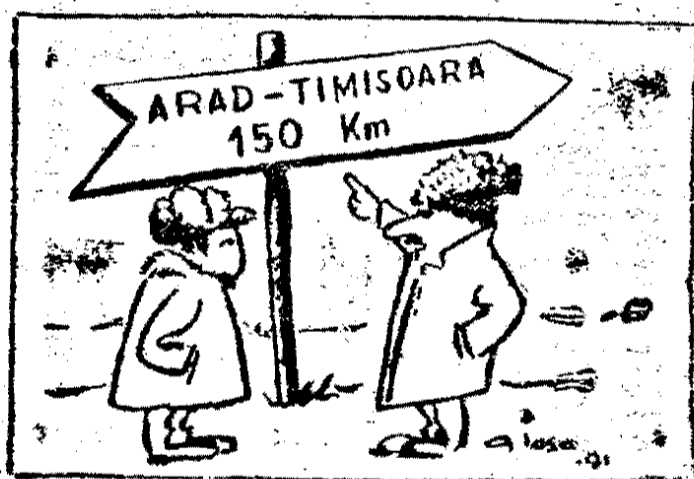
Curat original! Ce zici, colega Iancule, n-ai muri de invidie chiar și "loazele" lui Mariu Chicșo Rostogan?

prof. JANINA FLUREȘ
VASILE FILIP

Farul din Alexandria

Un consorțiu egiptean- suedez va reconstitui, chiar pe vechiul său loc, farul din Alexandria - considerat ca fiind una din cele șapte minuni ale lumii. Vechiul far, care atingea 120-140 m înălțime, a fost ridicat în urmă cu 2300 de ani de Sostratos Kni-

dos pe insula Faros, situată în apropierea orașului Alexandria în secolul XIV, cu puterile culturale și distructoare. blocurile de granit rămase fiind folosite apoi de sultanul mameluc Kait Bey pentru construcția unei cetăți.

După liberalizare:
- Pofim! Ieri erau 52.1

Caricatură de G. IOSA

Știați că?!

• După o statistică poloneză, pe parcursul a 68 de ani de viață fiecare bărbat din această țară pierde cu bărbieritul 91250 minute, adică 63,4 zile. Îmbrăcăutul și dezbrăcăutul îi sustrage 523 zile, iar dejunatul, prînzul și cina se desfășoară pe intervalul a 1046 zile și 16 ore...

• În fluviul Amazon și ucror în mare, trăiesc unii pești care cîntă. Scot sunete ciudate imitînd dărgatul de clopot. ihtiologii explică asemenea fenomene prin structura bîsicii de aer care are mai multe compartimente iar vibrația pericliilor produce sunete line și melodioase.

Gîndurile noastre se îndreaptă spre Olimpiadă

[Urmare din pag. 1]

te singurul care lipsește din panoplia de trofee a handbalistilor noștri.

Așa este. La această mare competiție nu deținem decât medaliiile de argint și bronz. Dorim să aducem medalia de aur, dar concurența este foarte aprigă, iar formula de desfășurare a turneului olimpic, cu două grupe de șase, cu grupă semifinală de patru, o formulă grea, care cere din partea competitorilor o siguranță de mecanism bine pus la punct pentru a putea trece prin toate încercările acestei întreceri.

Lotului aflat în pregătire la Arad i se vor adăuga și jucătorii de la Steaua și Dinamo. Veți face apel și la jucătorii din străinătate?

Deocamdată, printre jucătorii care ar intra în vederea noastră pentru a fi convocați la echipa reprezentativă se numără Dumitru Marian

și Dumitru Berbece, care joacă în Germania și Cristian Zaharia, care activează în Suedia.

Nu faceți numit aici pe Vasile Stingă...

Eu l-am amintit doar pe cel pe care intenționez să îl chem la națională în vederea Jocurilor Olimpice. La Vasile Stingă, Maricel Voinea și Alex Buligan, care a fost prezent în Cehoslovacia, pentru moment am renunțat. Sigur, dacă valoarea lor în 1992 va fi peste valoarea componentilor echipei reprezentative, îi vom chema la timpul respectiv. Deocamdată, însă, vrem să constrîm o echipă cu jucători care activează în campionatul nostru intern.

Și în handbal, la fel ca și la fotbal, în ultimul an se observă un exod de jucători în străinătate. Este aceasta în favoarea sau defavoarea echipei naționale?

E greu de răspuns cu exactitate. Handballistii, compo-

nenții și reprezentativele care doresc să plece în străinătate trebuie să îndeplinească condiția de vîrstă - 28 de ani și cel puțin 40 de prezențe în echipa națională. ceilalți jucători nenominalizați pot pleca la înțelegerea dintre cluburi, cu acceptul federației. Dar cei ce pleacă au la noi în campionat un regim de pregătire la nivel de profesioniști, adică 8-10 antrenamente pe săptămînă și se ajung la niște echipe cu regim de amatori, cu un program de 4-5 antrenamente săptămînal și atunci, firesc, valoarea lor este în scădere. Așa se explică de ce Vasile Stingă, care joacă la o echipă în Spania, convocat după două luni la o verificare cu echipa națională, se prezintă cu un surplus de greutate de 5 kg. Mergînd pe această linie, sigur că ei nu vor putea ține pasul cu pregătirile jucătorilor rămași în țară.

De aici, putem trage și concluzia dacă aceste plecări sînt sau nu în folosul handbalului românesc.

Știm că, de curînd, echipa României a câștigat un turcul în Danemarca. Ce program are ea în continuare?

În această perioadă ne-am propus verificarea jucătorilor pentru stabilirea, în toamnă, a formulei de echipă pentru viitorul olimpic. Așa că, în zilele următoare, vom participa la "Turneul capitalelor" de la Paris, unde vor fi prezente echipele Iugoslaviei, Franței, Algeriei și României.

Cum ați caracterizat pe turnul, turnul dotat cu "Cupa Aradul"?

A fost o acțiune foarte bună, care a atras destul spectatori, iar pentru noi a fost un prilej foarte bun de a ne completa regimul de antrenament cu jocuri necesare în această perioadă de verificare. Aș spu-

ne să turneul a avut tot ce trebuie, valoare tehnică, competitivitate și sponsori prin firmele "Transilvania", "ARIS" și Fundația județeană pentru tineret.

În final, ce stat ați desemnat de la CSS Arad care au avut în față, în "Cupa Aradul" echipa României?

Apreciez întrebarea pentru că deși Turneul este echipei favorită a județului, iar Vagonul echipa intermediară, mie mi se pare că lucrul cel mai important pentru handbalul ardeean este această echipă a Clubului sportiv școlar care mi-a părut o formație bine selecționată, cu talie bună, cu cunoștințe tehnico-tactice bune, care va asigura o bază solidă pentru cele două echipe divizionare din oraș. Tinerii componente ai echipei de juniori le-as spune să fie la fel de harnici ca și pînă acum, să nu se culce pe laurii unor evoluții bune, chiar în acest turneu, ci să aibă mereu în față dorința de a ajunge la vîrfurile performanței sportive.

